

The Wave Series

Laura Knight - Jadczyk

PORUKA ČITATELJU

Trebalo je dosta vremena da bi ova knjiga ugledala svijetlost dana. Od prvih članaka iz serije znane kao „Val“ koji su se pojavili na internetu (www.cassiopaea.org) na kraju Ožujka i početkom Travnja 2000, bila sam obasuta upitima čitatelja da izdam sav materijal u formi obične knjige. K tome, od kad sam počela sa publikacijom „Vala“ proživljavali smo nevjerojatne serije napada, na nas osobno, na našu djecu, prijatelje, suradnike, čak i na članove naše internetske grupe za diskusiju. Nisam mogla pojmiti da će objava mojih iskustava i istraživanja, napraviti takav potres.

Na našoj stranici, serija Val je postavljena zajedno sa introdukcijama i biografskim materijalom koji su hyperlinkom povezani sa drugim materijalom na web stranici. Bilo je potrebno napraviti neke preinake da bi Val postao knjiga, tako da čitatelji koji nisu upoznati sa web stranicom neće biti zbunjeni i pitati se o čemu se tu radi. S tom mišlju, pokušala sam osmisliti uvodni materijal i fusnote sa objašnjenjima, gdje god je to bilo potrebno. Novim čitateljima, isto tako preporučam svoju knjigu koja se zove: Velike Neobičnosti, u kojoj su uključeni mnogi važni autobiografski podatci i istraživanja o UFO/Vanzemaljskom fenomenu. Ovdje bih željela ubaciti neke komentare o centralnoj inspiraciji za ovu knjigu, napisane od strane moga muža, teorijskog matematičara/fizičara, Arkadiusz Jadczyk:

Termin „Kasiopejci“ se pojavljuje na nekoliko mjesta u knjizi i zaslužuje objašnjenje. Nakon dvogodišnjeg eksperimenta u nečemu što mi zovemo „superluminalna komunikacija“ pri korištenju Ouja Ploče, identificirao nam se izvor koji se nazvao: Kasiopejci, koji nam je rekao: „mi smo vi u budućnosti.“ Moderni fizičari nam ne daju praktične mogućnosti za ovu vrstu komunikacije, a teorije na ovu temu još nisu dobro razvijene; one su u stvari, nepotpune i kontroverzne. Dok se komunikacija u prošlosti drži kao moguća ali dosta nevjerojatna po sadašnjim teorijama. Pa ipak što god je fenomen više nevjerojatan, to više nosi informacija samim time što se događa, i zato nismo odbacili mogućnost istinitosti izvora. Umjesto toga, odlučili smo nastaviti sa komunikacijama u formi kontroliranog eksperimenta o: superluninalnom transferu misli“, čak i ime jasno označava da se termin mora uzeti u obzir kao tentativna indikacija samo jedne od nekoliko mogućih interpretacija.

Informacija dobivena iz ovog eksperimenta je prezentirana u širokom kontekstu različitih povijesnih, znanstvenih i ostalih metafizičkih materijala, i daje tragove koji su vodili do svjetskih interferencija prezentiranih od naše strane u mnogim publikacijama na Webu i tiskanom

materijalu. Možda je sve ovo samo naša podsvijest koja se predstavlja kao izvor, ali čak i ako je to tako, zar nam ne govori mnogo više? Da li mi zaista znamo što je „podsvjesna“ ili „nesvjesna“ um i za što je sve sposoban?

Ponekad se pitamo da li su C's (Kasiopejci) zaista ono što tvrde da jesu, jer mi ne uzimamo ništa za potpunu i neupitnu istinu. Sve uzimamo sa zrncem soli, čak i ako postoji velika šansa da je to sve istina. Stalno analiziramo ovaj materijal kao i veliku količinu ostalih materijala sa različitih područja znanosti i misticizma, koji su nas zainteresirali.

Pozivamo čitatelja da nam se pridruži u traženju istine, tako što će čitati sa otvorenim, a ne skeptičnim umom. Mi ne podržavamo „privržene“ ili „pravo vjerne“. Mi Vas želimo potaknuti u traženju Istine i Svjesnosti na svim poljima potrage i to bi bio najbolji put za otklanjanje laži od istine. Jednu stvar koju možemo reći čitatelju je da: radimo jako teško, puno sati na dan, i uradili smo toliko toga za sve ove godine, da bi otkrili samu „srž“ naše egzistencije na Zemlji. To je naš poziv, naša potraga i naš posao. Mi stalno tražimo validacije i/ili rafiniranje onoga što razumijemo da je moguće ili možebitno ili oboje. Mi sve to radimo u iskrenoj nadi da će cjelokupno čovječanstvo imati koristi od našeg rada, ako ne sada odmah, onda u nekoj točci naše moguće budućnosti.

Jedna od stvari koju bih željela dodati ovome je da nikad, ikad, nisam poželjela da mi život postane „javno dobro“ kao posljedica mog rada i pisanja. Oni od vas koji su pročitali moji djelomičnu autobiografiju, Amazing Grace, znaju da je mogućnost da ja postanem „javno istaknuta osoba“ bila gotovo nemoguća, uzimajući u obzir kako sam se bila dobro skrila od svijeta, pa čak i ako sam ponekad sanjala da uradim nešto važno za čovječanstvo, to nikad nije išlo više od: povremenog sna da moja praktična priroda sve to označila i degradirala na „glupost“. I to sve dok nisam srela Toma Frencha, novinara St. Petersburg (Florida) Times-a. One je opisao naš prvi susret u novinskom članku na slijedeći način:

Prvi sam put sreo Lauru u popodnevnim satima, u Subotu 25 Veljače 1995, u istočnom krilu Clearwater Knjižnice. Ona i ja smo se tamo sreli zbog okupljanja lokalne zajednice Mutual UFO Network-a, bolje znane kao MUFON, to je organizacija koja istražuje izvješća o izvanzemaljskim otmicama.

Nisam znao da takav ogranak postoji u Tampa Bay-u, kao što nisam znao ni podatak da imaju toliko članova da mogu napuniti prostor javne knjižnice. Tako da sam želio znati nešto više o svemu tome, pa sam i sam tamo krenuo.

To se sve događalo u ranim danima trenutačne nacionalne opsesije sa svim stvarima povezanima sa (UFO) NLO-ima. X-Files, su bili na redu na drugom sastanku,video sa takozvanom autopsijom izvanzemaljca još uvijek nije bio editiran na FOX network-u, a jedina osoba koju sam poznao i koja je vidjela NLO, ili koja je barem meni potvrdila takvu stvar – je bio moj bivši frizer. Pa ipak, okupljena masa u knjižnici je bila prilično uzbuđena te Subote. Oni su znali da se interes za izvanzemaljske inteligencije dobija na zamahu po cijeloj zemlji; oni su osjetili da su u stvari prvi val koji će iz korijena promijeniti javno mnijenje na način da javnost počne prihvaćati mogućnost izvanzemaljskih posjeta i da će to postati verificiran podatak života na ovoj planeti. Nakon godina ismijavnja, ovi su ljudi napokon dobili nešto pažnje i respekta.

Laura je taj dan ostavila više nego dobar dojam. Kad je došao njen red za govor, odmah je dobila kontrolu nad svim prisutnima u prostoriji. Njezina pojava je zračila, bila je gotovo radioaktivna, koliko je zračila. Njezina pojava nije bila nešto sa čim se svaki dan srećemo. Ne ona nije bila osoba koja izgleda kao filmska zvijezda, imala je višak kilograma i bila pomalo zbrkana, a njezina odjeća definitivno nije bila pomodna. Nosila je tajice, koliko se sjećam, koje su bile malo pretijesne, tuniku ukrašenu jantarnim perlicama i oslikane zlatnim spiralama. Pogledao sam je samo jednom i promislio: „Kladim se da ima Elvisovu bistu u svojoj dnevnoj sobi.“ Pa ipak Laura je sve ove stvari koristila kao u svoju korist. Ona je samo bila, nešto pre više, i previše je znala, i nije je bilo briga; barem, otkrila je puno puno toga, i to joj je dalo potpunu slobodu i moć. Njezine su oči sijevale, njezina je kosa slobodno padala, njezin pomalo šeretski osmjeh je samo dodavao svoj toj atmosferi oko nje. U kratkom govoru, koji je isporučila bez ikakvih zabilješki, Laura je iznijela pregled svog života, govorila je malo o svom djetinjstvu, malo o svom radu egzorcista, njenim hipno sesijama sa ženom koja je imala osječaj izgubljenog vremena, o vremenu kad su ona i njena djeca vidjeli dva NLO-a iznad svog bazena. Isto tako je govorila o skorašnjim iskustvima sa Ouja pločom. Kazala je da ona, Frank i neki njeni prijatelji, koristite Ouja ploču i da su započeli komunikaciju sa „bićima iz 6tog denziteta“ sa zvijezda koje tvore Kasiopejsko sazviježđe. Najblaže rečeno, Laurina priča je bila najluđa priča koju sam čuo taj dan. I to nije bilo važno. Ona je bila inteligentna, šarmantna, potpuno stvarna. Šalila se na svoj račun, račun svoje djece, svog muža, njene obitelji koju je šibao život u srednjoj klasi. Čak se šalila i na račun 6to denzitetskih bića, gdje god da se nalaze. „Dečki iz Brazila“, tako ih je zvala, a način na koji je to izrekla me je nasmijao, iako nisam imao pojma o čemu je pričala. Ona je imala svoj nastup, i ja nisam bio jedini koji je u njemu uživao. Cherie Diez, fotograf Times-a sa kojom sam surađivao mnoge godine, došao je zajedno sa mnom na sastanak MUFON-a. Nas smo pokušavali naći neku neobičnu osobu koja bi bila dovoljno interesantna za objavu u tisku. Nakon što smo vidjeli i čuli Lauru tog dana, Cherie i ja smo mislili da smo našli temu koja je premašivala sva naša očekivanja. Iako smo u međuvremenu radili na još nekim projektima, stalno smo posjećivali Luru u njenoj kuću u New Port Richey-u, znali smo satima obitavati u njenoj kući zajedno sa njenom tadašnjom obitelji i prijateljima. Ono što smo zapazili, svaki put kad smo je posjetili, da je to žena koja živi život na svoj osobit način, definirajući sebe svaki dan. Laurin život bio je prepun naizgled suprotnih elemenata. Hodala je po tankoj žici paranormalnog. Ali je također bila majka petorici djece, kuhala je obroke, prala veš i u to isto vrijeme je jurila za izvanzemaljcima i demonskim oblicima života. Ona je nevjerojatan spoj Bette Midler, Father Damien, Donna Reed i agentice Scully. Laura se nije mogla postaviti ni u jednu kategoriju. Nije željela biti postavljena ni na jednu stranu, uključujući i onu u koju sam je pokušao staviti prvog dana kad sam je sreo na MUFON-ovom sastanku. Dok sam obilazio njenu kuću, našao sam Elvis-ovu bistu u njenom dnevnom boravku. Ali u istoj prostoriji na okviru kamina, stajao je čudan gotovo sablazan keramički vrč koji je sličio na one iz perioda Edward-a VII. Njega je Laurin pradjed kupio 1937, malo nakon što se Edward VII odrekao trona da bi se oženio sa Wallis Simpson. Toliko o stereotipovima. Laurina kuća je bila jedna velika enciklopedija njezina života, bila je preplavljena sa stvarima koje su svjedočile veličini njezine radoznalosti i interesima. Po zidovima su visjele Viktorijanske slike njenih prabaka i djedova, Isusova slika, karta svijeta, uradci njene djece, velike reprodukcije tarot karata, posteri Star Treka koje su klinci stavili na zid….

Iako su neka od njene djece pohađala javne škole, po koji semestar, Laura im je predavala u kući većinu njihova školovanja. Izgledalo je da radi dobar posao. Jason i njegove sestre – on je

srednje djete, i jedini dečko – su bili inteligentni i dobro školovani. Konstantno su crtali, čitali, svirali klavir, izmišljali svoje vlastite tajne kodove, radili na matematičkim problemima iz zabave; kad god sam ih bilo što upitao o povijesti ili znanosti ili literaturi, izgledalo je kao da su puno ispred većine djece njihovih godina.

U neku ruku, njihovi životi su bili pomalo čudni. Kao i njihoova majka, barem je par djece tvrdilo da ima paranormalne sposobnosti; nekoliko godina prije nego li se pojavio film „Šesto Čulo“, Jason mi je rekao, bez tračka smijeha na svom licu, da može vidjeti duhove mrtvih ljudi, koji hodaju po ulici.

Pa ipak, uz sve te čudne stvari, Jason i njegove sestre su ipak bili samo djeca. Žalili su se na iznošenje smeća iz kuće. Svađali su se čiji je red da sjedi na prednjem sjedištu obiteljskog kombija. Mogli su satima gledati TV, izvaljeni kao lijene mačke iz džungle po kaučima ispred TV-a. Aletheia i Anna, dvije najstarije od sestara, one su imale 16 i 13 godina kad sam ih sreo – sramile su se svoje majke. To nije bilo nimalo začuđujuće. Gotovo svako dijete teenager je s vremena na vrijeme zaprepašteno svojim majkama. Ali u ovom slučaju, Aletheia i Ana su bile zaprepaštene svojom majkom jer je ona okupljala svoje prijatelje svaku Subotu navečer da bi komunicirala sa 6to denzitetskim bićima uz pomoć kanaliziranja. Alethea je često znala reći: „Mama, zar ne možeš ići na bingo? Zar ne možeš početi prodavati Tupperware posude, za ime božje?“

Kad smo Cherie i ja krenuli da intervjuiramo Lauru, tražeći od nje da nam ispuni praznine iz njezina života kroz godine, djeca su sto sve slušala, dodajući svoje vlastite detalje i impresije onoga što su sami vidjeli. U mnogim slučajevima, oni su bili Laurini svjedoci. U mnogome što su rekli su potvrdili ono što nam je Laura rekla……

Laura je konstantno čitala još jednu gomilu knjiga o Atlantidi, i kataloški zapisivala svoje snove, i razmišljala o prirodi zla, izrađivala astrološke karte, i pisala masivne uratke o vampirima i izvanzemaljcima, odlazila na NLO konvencije, i raspačavala e-maile o zadnjim viđenjima NLO-a u Brazilu..

Ponekad je izgledala umorno i rastreseno, ponekad bi me nazvala i zvučala pomalo tužno. I to je bilo to. Većinu vremena, izgledala je prezaposleno da bi bila depresivna. Izgledalo je da je kao da je vihor, razvozeći djecu svuda naokolo, sušeći još jednu gomilu odjeće, čitala o krugovima u žitu, tipkala transkripte sesija kanaliziranja…..

Uvijek je kod nje treštala razna glazba sa linije. Obožava Bethovena, Brahmsa, mnoge opere i korale, da ne spominjemo Pink Floyd; naročito joj je draga „Dark Side of The Moon. Voli gledati filmove, ići na izlete sa (Frankom) i ostalim prijateljima, češljati kosu svojih kćeri, i smijati se na Jasonove imitacije Date, androida iz Star Trek-Next Generations-a. I nikad ne gubi smisao na humor. Jedanput smo krenuli u restoran na doručak. Konobarica je uzimajući Laurinu narudžbu upitala da li želimo domaće pržene krumpiriće ili griz. Lura je upitala: „Tko kuha griz?“ Konobarica je zastala sa zapisivanjem narudžbe i kazala nesigurno: „Moj brat.“ Laura je upitala: „Je li on rođen na Floridi?“ Konobarica je odgovorila:“Ne.“ Laura je onda odgovorila:“ Onda uzimam domaće pržene krumpiriće.“ Lauru je uvijek teško pratiti. Cherie i ja smo to pokušali uraditi najbolje što smo znali. Prisustvovali smo izbacivanju spiritualnih privjesaka: prisustvovali

smo nekolicini kanalizirajućih sesija koji su vodili ona i (Frank). I uspu smo komunicirali sa mnogo ljudi u Laurinom okruženju….

Od samog početka, smo priznali da postoji mogućnost da na je Laura možda lagala o egzorcizmu ili o mnogim drugim stvarima također. Mogla je izmisliti njeno navodno sjećanje na reptilsku facu na njenom prozoru, snove, staklo koje se lomi. Ako je to zaista htjela – to je u stvari trebalo ne samo da su djeca njeni suučesnici, već i mnogi drugi ljudi oko nje – mogla već davno prije pripremiti nevjerojatno elaboriranu varku samo za nas. Ni Cherie ni ja nismo naišli na tragove takve varke. Nakon što smo proveli nekoliko godina u njenom društvu, nismo pronašli ni jedan dokaz koji bi sugerirao da je Laura lažnjak, koja se pretvara da istražuje paranormalno da bi izvukla novčanu korist ili da bi privukla pažnju javnosti.

Sve o njoj je sugeriralo da je ona osoba koja pokušava uraditi najbolje što može u svom životu. Kad god sam zapitao teška pitanja, ona nije oklijevala. Nije skrivala ništa o sebi, i podijelila je sa nama i neke osjetljive dijelove iz njene prošlosti, na primjer trenutke kad je pogriješila ili kad joj je bilo žao zbog nečega što je učinila, kao na primjer, pokušaj samoubojstva u njenim ranim 20tima, kad je bila osupnuta raspadom veze i smrću njena djeda.

Nije joj bilo lako govoriti o ovakvim stvarima, ali ipak je o njima govorila. Također bih htio nadodati na sav njen ogroman rad –ne samo sesije kanaliziranja, već i na tisuće stranica zabilješki, eseja i papirologije – koje svjedoče o iskrenoj veličini Laurinog interesa.

Ona je bila predana svim ovim pitanjima, mnogo prije nego li smo mi ušli u njen život; ona je govorila o egzorcizmu i kanaliziranima prvog dana na MUFON-ovom sastanku, iako nije znala da smo mi među publikom.

I nakon što smo ostvarili kontakt sa Lurom, ona je konstantno izražavala svoju ambivalenciju o pojavljivanju njene priče i tisku. Tada, je čak bila i zabrinuta o tome kako bi čitatelji mogli reagirati na njenu priču, čak nas je zamolila da još jedanput promislimo da li bi je uopće trebali objaviti. Izgleda kao da novac nikad nije bio pokretačka sila za Laurine aktivnosti. Ona je skromno živjela, vozila je plovni kombi, i podizala je djecu u kući kojoj su stalno trebali nekakvi popravci.

Laura je pokazala oskudan interes i zarađivanju novca iz svojih paranormalnih aktivnosti. Naplaćivala je minimalnu naknadu za svoje sesije, i te naknade su uvijek bile malene.

Prije nekoliko godina, kada je napravila neke transkripte njenih sesija za nas, platili smo joj $100, od tada nam je dala još na stotine stranica transkripata i odbila i jedan jedini peni za svoj trud.

Ako joj je namjera bila zarađivanje novca, onda je svakako bila jako loša u tome…

Pale su mi na pamet i neke druge mogućnosti. Pitao sam se, da li je Laura možda samo zamislila lice na prozorskom staklu i sve ostale čudne epizode, i da li je to samo bio način da dramatizira svoj život. Da li bilo moguće da je joj je samo bilo dosadno, ili je samo bila toliko očajna da je trebala pronaći tako veliku fantaziju koja će joj zaokupiti um? Što ako je to sve –

egzorcizmi, oslobađanje od duhova, sesije kanaliziranja sa Cs – je samo bilo u stvari, masivno igranje njene svijesti koje se stalno pojavljivalo da bi činilo sve te stvari interesantnima? A naravno, tu je postojalo i sasvim jednostavno objašnjenje. Što ako je Laura bila žrtva nekakve psihoze? Ovo je bila mogućnost koju je Laura konstantno sama sebi ponavljala: „Ponekad mi se čini da gubim razum.“ A meni je rekla: Da li ovako izgleda kad si lud? Jer znaš, neki stvarno ludi ljudi, izgledaju potpuno normalno.“ Svaki put kad joj je takva mogućnost pala na pamet ona je sam i odbacila. Kazala je da je ona povremeno išla kod savjetnika ili psihologa, kao i mnogi od nas. Ali po njenom shvaćanju, kazala mi je jednom, nikad joj nije bila dijagnosticirana ni jedna mentalna bolest.

Na samom početku, razmišljao sam o tome da zamolim Lauru da je evaluiraju psihijatri i da joj to naše novine plate. Što ako su liječnici zaista mogli shvatiti što li se događa sa Laurom. Što bi bilo da su nam liječnici rekli da Lura pati od manične depresije, što ako ima deluzije ili što ako je čak i shizofrenična? Na kraju, nikad nisam zamolio Lauru da stavi sebe pod mikroskop. Nije se činilo u redu. Što sam više vremena provodio sa njom, to sam manje želio da je svrstam u neku drugu klasifikaciju. Što god da se s njom događalo, način na koji se događalo je bio nevjerojatan. Ona je podizala djecu, uživala u prijateljstvu sa (Frankom) i ostalima, čitala i učila sve vrijeme, istraživala je bogatstvo svoje mašte. Žena je jednostavno živjela svoj život na svoj način. To nije bio perfektan život, čak ni blizu. Ali je bio njen život, i bio je izvanredan, i nije bilo na meni da se miješam….

Događale su se stvari ispred mene koje nisam mogao objasniti. Laura je činila stvari, koje nisam mogao shvatiti. Kao na primjer pisma koja su se dolazila iz ploče kad je kanalizirala. Ponekad ih je recitirala tako brzo, da su dolazili u jednom dahu. Kako li je to radila? Da li je odgovore samo izmišljala, ili ih je njena podsvijest izmišljala, kako ih je uspjela tko brzo komponirati, bez razmišljanja ili prekida? Ovo nisu bili samo obični „da“ i „ne“ odgovori. Ponekad su odgovori bili dugački i komplicirani. Neki od njih su zvučali kao nešto što bi Laura mogla reći; Mogao sam je zamisliti da ih ona izmišlja, i onda rastavlja na slogove, te izgovara jedno po jedno slovo. Ali u drugim slučajevima, odgovori nisu uopće zvučali kao Laura. Zvučali su kao da su došli od nekoga drugoga, nekoga koje znao stvari koje su izgledale kao da ih Laura teško može znati. U svakom slučaju, nisam mogao shvatiti kako je ponekad uspijevala da izgovori slova tako brzo. Slušao sam kako slova izlaze velikom brzinom, i pokušavao sam čuti riječi skrivene u njima, moj mozak to nije mogao pratiti. Ta su se slova spajala u jedan stalni šušur. Možda ništa nisu otkrivala. Možda su sve te stvari pokazivale da je Laura pametnija i brža od svih koje sam ikad sreo….

Nakon svog tog vremena, ne mogu shvatiti što li se za stvarno događa sa Laurom. Znam samo da mi je ona ostala intrigantna kao i uvijek. Od prvog trenutka kad sam je sreo, ona mi je predložila da razmotrim mogućnosti, koje meni nikad ne bi pale na pamet. Ona me je prisilila da vidim i razmišljam na novi način. To je pravi Laurin dar. Njena jedina posebna sposobnost, u koju se mogu zakleti.

Kad god podijelim priču o Lauri sa drugim ljudima, pitaju me što to znači. Ja im odgovorim da ja to ne znam. Ja ne mogu dokazati ta 6to denzitetska bića, koji s nama komuniciraju iz neke konstelacije na nebu, koji su je u stvari spojili sa drugim mužem, koji je savršen za nju ali koji živi preko oceana. Sve što ja znam je; Laura zaista postoji, Ark postoji, i usprkos svim

mogućnostima, oni su našli jedno drugoga i sad su vjenčani.

Zar to nije dovoljno?

Toliko mi je fascinantna činjenica da je Laura provela toliko vremena u potrazi za izvanzemaljcima i tamnim entitetima, a u stvari na kraju je uhvatila nešto što je puno više nedostižnije.

Mi stalno pričamo o ljubavi, ali kako znamo da postoji? Ne možemo je vidjeti, ne možemo je uhvatiti, ne možemo dokazati u stvarnosti što je zapravo ljubav. Ljubav je ideja, nevidljivi pojam, bez forme i sadržaja, koju moramo priznati samo zato jer vjerujemo u nju. Pa ipak provedemo život, jureći za ljubavlju. Žudimo za njom, želimo je, zaspemo u suzama zbog nje, i to je sve što nam treba da bi znali da postoji.

Kad god idem u posjet Lauri i Arku ovih dana, razmišljam o tim stvarima. Kad ih vidim zajedno, podsjetim se da je nevidljivo kad i kad na dohvat ruke…

U zadnjim mjesecima, Laura i Ark su posvetili dosta vremena oko pripravka Web stranice koja diskutira o njihovim životima, njihovim teorijama, knaliziranju Cs-a. Oni koji su pročitali taj materijal mogli su vidjeti da su samo zagrebali po površini cijele teme.

Laurina radoznalost je veča nego ikad. Ne tako davno, primijetio sam dvije gomile knjiga – trenutačni materijal za čitanje – uredno složene iza stolice u dnevnoj sobi. U njima su bile uključeni naslovi kao: Atlas Ranog Čovjeka, Mit o Vječnom Povratku, Misterije Alfabeta, Etruščani i Subkvantna Kinetika. Nije svaka od izabranih knjiga imala tako intelektualne nazive. Smještena u sredini obiju gomila knjiga bio je i primjerak Ženskog Svjetskog Magazina, koju je Laura skenirala u potrazi za novim dijetama. Njena želja da dokuči misterije kozmosa je još uvijek gorila jakim plamenom kao i prvi put kad sam je sreo.

Nedavno sam je upitao, što li je njen osobni gol za godine koje dolaze. Dala mi je svoju listu u kojoj je pod „A“ bilo: „promijeniti univerzum“, pod „B“ je bilo: prekoračiti ograničenja prostora i vremena, uključujući putovanja u budućnost i u prošlost. Ili: pod „C“ je bilo: tranzicija u drugi denzitet koji uključuje sve napisano pod „A“ i „B“.

U međuvremenu Laura i Ark imaju jedno drugoga. Njih dvoje znaju satima pričati. Gotovo nikad ne izlaze, osim kad ona želi posjetiti Samov Klub da bi iskoristila popuste. Ona mi zna sretno reći: „Mi ne idemo nigdje, niti išta radimo.“ Imam novi i drugačiji osjećaj o Laurinom životu. Čini mi se da je manje rastrzan nego prije, manje nesiguran, nemjerljivo mirniji nego li prije. Unutar njene kuće, može se osjetiti gotovo opipljiv osjećaj potpunog mira.

Nedavno sam je upitao o tome što je naučila. Ne toliko o izvanzemaljcima i NLOima, već što je naučila duboko u srcu. Laura se na to za trenutak zamislila. Rekla je: „U mom umu, život je čudo koje se stalno događa. Zaista je čudo. Jednu sam stvar naučila u zadnjih par godina, ako ne možeš naći nešto zaista čudnovato u svom životu, ako to isto izgleda mračno ili tužno ili ako se čini kao teret, najčudnovatija stvar tada je da mi posjedujemo mogućnost da budemo čudo, univerzum tada reflektira to isto na nas.“ Neki ljudi bi to isto mogli nazvati srećom, Laura ne bi.

Iako je Tom u priloženom objasnio, da sam se jako dvoumila da mu dozvolim objavljivanje priče o meni, na kraju sam se odlučila – nakon mnogih sastanaka i diskusija sa njim – složila sam se da je objavi. Očekivani auditorij iz centralne Floride i nije bio velik, pa sam mislila da se sigurno mogu nositi sa problemima koji bi mogli nastati zbog takova pojavljivanja. Ako bi se što negativno dogodilo, smatrala sam, interes bi mogao trajati samo na tren i nakon toga će pasti u zaborav.

Osim u slučaju Web stranice.

Osim u slučaju serije o Valu.

Kao što je Tom i rekao, mjesecima prije same publikacije njegovog podužeg uratka, napisanog nakon godina i godina suradnje sa njim, Ark i ja smo posvetili mnogo vremena web stranici. Glavni razlog zašto smo postavili Web stranicu su svi oni događaji koje je Tom opisao u svom uratku: mi smo radili na procesu koji je, potpuno sigurno, mijenjao naše živote. Ne, nije bilo lako i sastojao se od oslobađanja iluzija koje smo imali u nama, to je bolan proces čak i u savršenim uvjetima. Ali molim vas zapamtite Tomovu zadnju opasku koji je napisao. Ja, zaista smatram da je život čudo, i da mi svi imamo mogućnost da budemo čudo, ali kao što Ark voli reći: Vrag je u detaljima. Dakle, Web stranica je postavljena da objasni sve detalje koji mogu, korak po korak, pomoći svim onima koji su proveli svoje živote na način na koji smo ga mi proveli: u iluziji koja traje i koja nas stalno vodi u razočaranje i patnju. Mi smo naučili da se ključ uspjeha nalazi u izlazu iz iluzije i laži u istinu. Ali to nije lagan proces jer su slojevi laži i iluzija u kojima živimo kao slojevi luka, čistite sloj za slojem, i kad dođete do samog centra, što tamo otkrijete? Kao što sam rekla Tomu, tada u stvari shvatite da ste Vi svoje vlastito čudo, da ste svoje vlastito svjetlo u tami. Tom je bio naš svjedok. Kao što je i napisao: „Imam novi i drugačiji osjećaj o Laurinom životu. Čini mi se da je manje rastrzan nego prije, manje nesiguran, nemjerljivo mirniji nego li prije. Unutar njene kuće, može se osjetiti gotovo opipljiv osjećaj potpunog mira.“ Ta izjava me je motivirala da pokušam podijeliti ono što smo naučili kroz Kasiopejski Eksperiment. Iz mog stajališta, bilo je lako imati Web stranicu – kao i milijuni drugih običnih ljudi – gdje mogu podijeliti sa svoj hobi – stvari koje me interesiraju i koje su mi uzbudljive – sa svima koji možda imaju slični hobi. Naravno, moj hobi je – moja potraga, ako želite – se odnosila na potragu o istini, samoj suštini našeg postojanja, pretpostavila sam da sigurno tamo negdje postoje ljudi sa sličnim interesima. Naivno sam mislila da se „ratne priče“ mogu podijeliti na način isto kao što to rade ljubitelji mačaka koji razmjenjuju slike svojih najomiljenijih mačaka ili na način onih koji su zainteresirani u razmjenu različitih kuharskih recepata. Na kraju krajeva, ljubitelji mačaka ili kuhari nikad ne bivaju napadnuti zato što im se neka mačja rasa sviđa više od druge ili zato što im se jedno posuđe više sviđa više od neke druge vrste posuđa; oni nikad ne bivaju optuženi za zle namjere ili da forsiraju nekoga da voli baš tu vrstu mačke ili posuđa. Niti se ljubitelji mačaka i kuhari ikad nalaze u situaciji da im se napravi napad na njihovu privatnost, da im se pobija vlastiti karakter, uništavaju životi klevetama i uvredama, ili da im se fizički prijeti, njima i njihovim obiteljima. Drugog Ožujka, pisala sam na mojoj Web stranici prijatelju na internetu slijedeće:

Jučer sam objavila transkripte o Isusu na stranici… bilo je jako mnogo interesa od strane Židovskih stranica i taj interes traje već neko vrijeme, to jest od kad su me otkrili neki Židovski

ljudi koji su me povezali sa nekom stranicom za diskusiju. Isto tako možeš vidjeti na santilli.htm Arkove jučerašnje dodatke… kad smo to vidjeli, poludjeli smo! Jučer je zaista bio „čudan“ dan!

Isto tako pokušavan održati korak sa vrtnim radovima…. Uskoro ću završiti sa fazom „proljetnog odabira“, ali imam osjećaj da to neću uraditi na vrijeme. Kad pogledam koliko sam do sada uradila, čini mi se da bih željela uraditi više nego što mogu. Izgleda da mi je vrltralstvo u krvi – moji su generacijama bili farmeri… Djeca, koji se stalno šale na moj račun zbog mojih opsesija, sad tvrde da imamo najbolji vrt u cijeloj ulici (NETKO to ipak mora uraditi!)

Kao što možete vidjeti iz priloženog, moj život je još uvijek, do određene mjere, normalan. Tada još uvijek nisam počela pisati Seriju o Valu. Tada sam samo skupljala zabilješke Kasiopejskih transkripata i grupirala ih po temi, morala sam odstraniti osobne informacije iz istih da bi zaštitila svoju privatnost i privatnost nekolicine ljudi koji su učestvovali u sesijama, i tek onda sam ih stavljala na Web stranicu.

Tada sam jedva znala kako postaviti Web stranicu, morala sam sve naučiti u hodu i dobro se zabaviti. Čitatelji koji se sjećaju mojih ranih pokušaja, će se sjetiti upadljivih pozadina, grafika i muzike koju sam dodavala svakoj objavljenoj stranici. Tek nakon što su mi čitatelji počeli pisati i žaliti se na činjenicu da imaju problema sa tiskanjem materijala, počela sam ogoljavati stranice od svih ukrasa, i to sve do sadašnjeg jednostavnog izgleda stranice. Za sve to vrijeme morali smo odvajati znatnu sumu novca da bi omogućili mom sinu da pohađa umjetničku školu koju je jako želio završiti. Sada on, radi sav grafički dizajn Web stranice, a sve što ja trebam uraditi je pisanje. Naravno, napadači nas osuđuju za izglađen izgled stranice i tvrde da iza svega toga stoji novac iz nekakvih ozloglašenih izvora, e pa toga ovdje nema, ovo je obiteljski projekt u kojeg je uloženo puno rada.

Kad već pričamo o pisanju, uradila sam puno toga u proteklih par godina, počela sam sa knjigom kojoj je radni naslov bio Noin Sindrom. Na toj knjizi sam se naučila tipkati, ali tada još nisam bila „pisac“. Radila sam stilizirano i formalno, priznajem, da često zažalim zbog tog stila. U stvari sam naučila pisati dok sam uređivala Web stranicu. Ne želim reći da sam „stilski uglađena“ ne želim niti priznati da sam „pisac“, ali jedno je sigurno, proizvela sam materijala više no što sam ikad mogla zamisliti. I ta činjenica se napada. Proklinju me ako uradim i ako ne uradim. Ako ništa ne rečem, ako samo objavim transkripte bez komentara u pozadini sesije, onda me okrive da „skrivam“ važne informacije jer sam egoista i zato jer samo ja želim imati sve odgovore. U drugom slučaju ako, pokušam odgovoriti na svaki upit o informacijama i mom iskustvu –bez obzira što objasnim da su te informacije moje iskustvo, moje mišljenje, i da mi je um otvoren za nove informacije- tada sam optužena da „egoistično pišem o sebi“ Pa sad vi to shvatite!

Činjenica je da se je moj sadašnji stil pisanja, ako ga tako možemo nazvati, razvio isključivo na zahtjev čitatelja za dodatnim informacijama. Svaka „tema“ koju postavim na Web stranicu bez komentara, osim par kratkih rečenica da bi ih spojila u cjelinu, generiraju upite i prepiske čitatelja o određenim stvarima. U isti dan kad sam napisala mail koji ste pročitali u gornjim redovima o mom vrltlarstvu i „normalnom životu“ napisala sam još jedno drugom primaocu koji je pročitao dijelove Kasiopejskog materijala koji se odnose na temu Sunčevog blizanca:

2. Ožujka 2000, 19:56, Barry Warmkessel je napisao slijedeće:

Pročitao sam na Vašoj stranici o Sunčevom blizancu, uočio sam sličnost između vašeg materijala i mog vlastitog. Mi smo otkrili ugašenu zvijezdu u našem sunčevom sustavu koju smo nazvali Vulkan. Imamo njegove IRAS snimke (IRAS infra-crvene fotografije) elemente orbite (periode, inklinacije itd.) masu i magnitudu. Sve to možete pogledati na: http://www.barry.warmkessel.com/

Pozdrav,

Pogledali smo vaš materijal.

Vjerujte mi, NEMA satisfakcije u potvđivanju C's materijala! Naročito u ovom slučaju. Ali čujte, kako oni kažu: znanje štiti… čak i ako ne ŽELIŠ nešto znati!

Kao što ste možda čuli, moj muž je matematičar/fizičar i imali smo priliku pročitati Muellerovu knjigu, nakon što smo zaprimili vašu informaciju, ali nismo mogli dobiti siguran odgovor od ijedne osobe kojoj smo poslali upit o nekim astronomskim podatcima vezanih za ovu temu. Tako da se nalazimo u nekoj vrsti vakuma. Ark je NAPRAVIO neke kalkulacije sa različitim periodama, ali nije dobio nikakve zadovoljavajuće rezultate jer, osim rezultata koji su nam dati, nemamo ništa više podataka.

Neki ljudi misle da „nije lijepo“ kad C's daju djelomične odgovore i ostave nas na pola puta, ali kad se „ostatak odgovora“ pojavi iz nekog drugog izvora bez povezanosti sa nama, onda se to više čini kao „iskustvo učenja“ i to sve „poveže“. Dakle, možda su oni PAMETNIJI od nas samih?

U svakom slučaju, ono što bi mi voljeli znati je: sa vašim astronomskim znanjem (mi smo potpuni amateri na ovom području) da li imate nekakvu vizualizaciju… na primjer „sliku“ orbite sa ciframa itd? Da li se nešto tako može modelirati?

DA li ste imali priliku pročitati što su C's rekli o masi „tamnog kompanjona“ naspram mase Sunca? Kako vam to izgleda?

Ako se slažete ja bih postavila vaš link na mojoj Web stranici. Da, mi imamo neke „čudne“ stvari… ali, mi POKUŠAVAMO održati analitički stav prema takvim stvarima.

Gosp. Warmkessel je ljubazno odgovorio:

Uopće nisam znao za vašu grupu, pretpostavljam da informacije dobivate kanaliziranjem uz pomoć ploče ili tako nešto. To je sasvim U REDU za mene. Što god da radi je u redu. Kanaliziranje nije 100% točno, ali dobri kanalizatori mogu imati postotak grešaka jako mali 10% do 15%.

Na što sam ja odgovorila:

Da. I zato mi to nazivamo „eksperimentom“. Mi radimo na tome, radimo na podešavanjima na neki način… isto tako, ovo je grupni napor, A NE individualni napor. I još jedna stvar, nitko od nas nikad ne zna što li će se ikad „pojaviti“ pri kanaliziranju, jer u stvari preskače naše svjesne umove. Trebaju nam pročitati riječ po riječ da bi smo mogli nastaviti sa kanaliziranjem. Znam smiješno, ali odličan način kontrole korupcije, tako ja to zovem.

I tako, stvari su bile dosta mirne tijekom Ožujka. Većina moje korespondencije se sastojala od prepiske sa različitim članovima obitelji i sa članovima geneološkog kluba sa kojima sam raspravljala o projektu iz geneologije koji me je zaokupljao u par prošlih godina. U stvari više sam vremena provela na tom projektu nego što li sam radila na Web stranici.

Tu su bili i mnogi upiti od čitatelja koji su mi pisali o čudnim referencama koje su C's konstantno ponavljali u Seriji O Valu. Ova tema se ponavljala kroz dosta konteksta i bilo je teško separirati u „jednu mapu“ za Web stranicu. Ali pošto je toliko ljudi željelo da ova tema bude slijedeća za obradu, odlučila sam da je moram odraditi. Nakon što sam izdvojila sekcije transkripta koje su tu temu doticale, ja sam ih kronološki posložila. Shvatila sam da ću morati pisati puno više od par uvodnih rečenica da bi se sve spojilo u cjelinu. Do tada, sam zaista željela da se sve bolje poveže; u protivnom, znala sam da će me preplaviti pitanja na koja ću morati odgovoriti! Sav taj materijal skupa sa mojim komentarima trebao je imati oko stotinu stranica. Podijelila sam ih po poglavljima, misleći na to da je devet lijep broj, i nakon što sam sve uredila spremila sam se da napišem tekst koji će povezati cijeli materijal. Planirala sam napisati jednu stranicu dnevno, i da završim sa svim u manje od dva tjedna. Sve se činilo sasvim jednostavno, nakon obavljenog posla željela sam se vratiti genealogiji i vrltralstvu i mom čitanju.

Kao što sam spomenula na početku, prva dva dijela su nastala krajem Ožujka, početkom Travnja. Čak se ni ne sjećam dana. Postavila sam simultano dvije stranice jer su išle zajedno, i koje su trebale biti „introdukcija“ Kasiopejskog materijala.

Prvi e-mail u mojoj arhivi koji se odnosio na Seriju O Valu, datirao je na 5ti Travnja. Vjerojatno je to i pravi datum postavljanja materijala na Web stranicu. Treći dio je postavljen 8mi Travnja. Imam zapis o tome, jer su svi oni koji su mi pisali o prva dva dijela tražili da ih obavijestim čim se objavi novo poglavlje. Odmah nakon toga su počeli pristizati e-mailovi. Slijedi prvi e-mail, zajedno sa mojim odgovorom:

8. Travnja, u 18:30, M*** B*** je napisao:

Samo kratka nota podrške: Vaša Serija o Valu je zaista iznimna – odlične informacije i jako smiješna. Vi ste pravo blago.

Pozdrav,

Hvala! Sva podrška je više nego dobrodošla jer NEKA pisma i nisu baš od podrške!

Srećom, takvi su u manjini.

Još samo 6 poglavlja Serije O Valu, i imamo i neke dodatne informacije koje će se odnositi na stvari oko Leta 19 i to će biti gotovo u narednih par dana.

Hvala na javljanju.

Laura

Primjećuje li te kako sam bila samouvjerena jer mi je ostalo još 6 poglavlja do kraja posla. Također primijetite da su neki ljudi pisali pisma „ne podrške“. Evo još jednog pisma iz cijele lavine pisama:

10 Travnja 2000, u 11:47, G*** R*** je napisao:

Pitam se što Ark ima reći o ovom Valu. Tematika Vala u fizici je iznimno važna!

Pa, zapamti, ja sam tek na 3. dijelu od ukupnih 9… Arkovi pitanja i odgovori će uskoro biti gotovi, jer je ova tema bila dosta važna u zadnjih par godina!

Laura

Ja sam stalno morala ponavljati da ću napisati samo 9 dijelova i to lako. Bit ću gotova za par dana i svi se možemo vratiti u normalu! Kako su pisma pristizala, shvatila sam da ću morati puno više obraditi tematiku. Stvari koje sam mislila da su tako važne, i koje sam gotovo izostavila iz materijala jer su bile pre čudne, su stvarale nevjerojatno zanimanje ljudi! U međuvremenu na 20 Travnja, primili smo e-mail od filmskog producenta koji je želio otkupiti prava na moju životnu priču.

19 Travnja 2000, u 12:00, Joseph Nasser je napisao:

Mi smo televizijska i filmska produkcijska firma i zainteresirani smo za vašu interesantnu životnu priču. Mi smo vrlo senzitivni na pitanje vaše privatnosti i zbog toga ćemo promijeniti imena i mjesta događaja ako to vi želite. Isto tako, količinu vremena koju Vi želite uložiti u ovaj film u potpunosti ovisi od Vas samih. Neki ljudi odluče da budu sveprisutni u filmu, većina se odluči ma kratki intervju sa piscem. Mi smo Vam spremni ponuditi punu financijsku kompenzaciju za prava na Vašu životnu priču.

Priložio sam Vam našu listu filmova koju smo producirali, koja će Vam pokazati da smo: aktivna i legitimna kompanija. Kao što se iz priloženog vidi, jedan od naših skorijih projekata je Projekt: Stargate koji se odnosi na pokušaje USA vlade da koristi ekstrasense za špijunske zadatke. Mi smo vrlo blagonakloni prema pričama koje imaju elemente paranormalnog. Nadam se da ču uskoro imati priliku s Vama popričati.

Ako niste zainteresirani za produkciju filma, potpuno Vas razumijem i želim Vam sve najbolje. Zahvaljujem Vam na Vašem vremenu i pažnji.

Dio mog odgovora glasi:

Kao što možete i pretpostaviti, kad sam napravila odluku da dozvolim Tomu Frenchu da „uđe“ u moj život na pet godina, ta odluka, je naravno, dovela do određenog gubitka privatnosti. Tu odluku nisam olako napravila, uglavnom me je brinula pomisao da događaji iz mog života mogu pomoći drugim ljudima. Ta ideja je još uvijek u samom centru svega ovoga što mi radimo, ali ipak malo zamućena nedavnim iskustvima neshvaćanja, izokretanja i podmetanja. Bila sam spremna na negativne reakcije i vrlo sam se iznenadila kad su one gotovo i izostale. Umjesto toga, imali smo brojnu korenspodenciju podrške sa ljudima koji su imali slična iskustva, ili onih koji su tražili pomoć.

Trenutačno me čudi da netko želi otkupiti prava na moju životnu priču. Da li to znači da ja više neću moći pisati o sebi? I reći SVE detalje… ili sve što izostavlja Toma, sve što imam, do sada, ili će to čak izostaviti „osobnu verziju“ koja se nalazi na mojoj Web stranici? U većini slučajeva ove izostavke, se tu nalaze zbog moje vlastite sigurnosti.

Da li kupovanje prava na moju priču znači da će ta ista prava samo sjediti na nekoj polici kao „opcija“ koja se nikad nije aktivirala?

Odgovor na većinu pitanja je, u stvari, bio potvrdan. Prodala bih prava na vlastiti život i tako bih bila spriječena da pišem o sebi u bilo kojem kontekstu. Također, moja „opcija“ je mogla zauvijek stajati na polici i da nikad ne vidi svijetlo dana. Dodatne informacije su otkrile da ne bih imala gotovo nikakav utjecaj na „tijek“ priče. Pa sam rekla: „Ne hvala“

Zaista, kako je Tom sam primijetio, ja sam užasna u zarađivanju novca! Zaprepastila me je činjenica da je ova ponuda došla u točno vrijeme kad sam odlučila da Seriju O Valu neću pisati na način kako sam izvorno bila zamislila. Na osnovu različitosti pitanja koja su se odnosila na prva 3 poglavlja, koja smo dobivali od čitatelja, znala sam da ču pisati o svim stvarima u pozadini samog materijala, iskustvima koja su me vodila od pitanja do pitanja; zašto sam pitala Kasiopejce ovo pitanje a ne to pitanje, i tako dalje. Ukratko, da bih pisala Seriju O Valu, moram pisati o mom životu. Da biste shvatili o čemu se radi, napisala sam gotovo 4000 e-maila u 2000, i nisam odgovorila na svaku primljenu. To je u prosjeku 11 e-maila dnevno. Često se znalo dogoditi, da moram odgovoriti na pisanja koja zahtijevaju, dugačke i detaljne odgovore. U 2001, napisala sam 11226 e-maila.

26 Travnja, zapitala sam ljude iz mog malog kruga internetskih prijatelja – nekih 12 ljudi – ako bi oni željeli kontaktirati sa novim ljudima. Bila sam toliko zatrpana sa mailovima da sam morala svo vrijeme na odgovaranje, i ponavljanje jednih te istih odgovora. Činilo se puno više efikasnije da prepustim odgovaranje nekom od ljudi s kojima sam se već diže vrijeme dopisivala, i na takav način pokrenuti diskusiju, ili jednostavno da napišem odgovor i poslati ga svima odjedanput. Svi su se složili da je to dobra ideja, i tako je nastala naša prva diskusijska grupa – zbog same publikacije Serije O Valu.

U isto vrijeme, u javnost su pušteni 5 i 6 dio Serije O Valu. Cijeli je projekt trajao puno duže nego li sam ja pretpostavljala a stvari su se odvijale brže tako da sam ja jedva uspijevala ići u

korak sa „valovima“ koje sam pravila. 29 Travnja, napisala sam slijedeće novoosnovanoj diskusijskoj grupi:

Jučer sam završila Val 7, upravo sređujem okosnicu za Web i postavit ću ga na stranicu u slijedeće 2 sata. U materijalu ćete pronaći neke stvari o kojima smo pričali u zadnjih par dana… i još puno toga je u pripremi. Radim na Valu 8, ali trebat će mi neko vrijeme da ga sredim nevene koji su s vremenom postali pre veliki da bi ih premjestila slijedeći tjedan….

Kao što možete vidjeti, još sam gajila iluzije da ću se moći baviti vrtom! Mislim da nisam shvaćala da se vrtom moram početi baviti na drugačiji način. Do Svibnja, diskusijska grupa je toliko narasla da smo je odlučili prebaciti na forum na Webu da bi olakšali održavanje.

I tako se to dogodilo. Nadalje ču krenuti sa nešto drugačijim radom, jer sam već imala prilike objasniti sve događaje koji su se dogodili iza scene pisanja Vala i svih dijelova koji su pojavili nakon njih (a koji su prvenstveno bili publicirani na internetu kao Serija o Avanturama sa Kasiopejcima). Za sada smo sretni da smo konačno, uspjeli napraviti prvi dio Serije O Valu!

4 Prosinac, 2009. (ovaj dio prenesen sa: http://www.matrixworld-loviste.com/uvodnavalu.htm)

Predgovor

Val je pojam korišten da bi se opisao Makro-kozmički Kvantni Valni kolaps koji će prouzročiti fizičke i "metafizičke" promjene na Zemljinom kozmičkom okruženju, statistički moguć negdje na početku 21-og stoljeća. Ovaj događaj je raznoliko opisan prema drugim izvorima kao planetarna promjena u 4. Denzitet, novo doba, žetva itd. I najčešće je postavljen otprilike na kraj 2012.godine.

Tema Vala počinje sa slučajem UFO otmice, transkriptom prave hipnotičke regresije, koja upućuje na globalnu kataklizmičku promjenu.

Ova serija tekstova, koju je napisala Laura Knight-Jadczyk, demonstrira jedinstvenu prirodu kasiopejskog eksperimenta. Njenim vještim skupljanjem komada slagalice iz transkripata,dubokim istraživanjem i osobnim iskustvima složen je mozaik, Laura donosi dubinu i dimenziju u originalne transkripte (kanaliziranje).

Laura prezentira što kasiopejci – MI smo VI u budućnosti – imaju za reći o mogućnosti Vala – IZ budućnosti - uključujući istraživanje ograničenja sadašnjeg stanja ljudi, u kognitivnom,biološkom i ontološkom aspektu.

P: Moram priznati da je pisanje ovih serija bio najveći edukacijski projekt koji sam poduzela. Jer u pisanju sam morala proći kroz materijal i objasniti ga drugim ljudima a prije toga, morala sam ga samoj sebi objasniti. Taj proces je postao dubokoumno proširenje uma.

O: Dobro.

P: Skoro je jednako zabavno učiti ove stvari koje moram sastaviti kao i da ih ja sama čitam. A ja ih pišem. Nevjerojatno.

O: Djelomično je.

Napokon sam razumjela što su Kasiopejci mislili kad su rekli:

P: Al-Arabi opisuje ujedinjenje misaone forme kao „imena Boga“. Njegovo objašnjenje je identično stvarima koja nam vi govorite pa se pitam...

O: Svi smo mi Božja imena: zapamti ovo je vodič. Znači da su i odredište i izvor od jednake vrijednosti,važnosti.

P: Kako to mislite? Znači da smo mi jednak dio ovoga?

O: Da,nemojte nas obožavati. I osiguraj da i ostali s kojima komuniciraš ovo razumiju.

P: Koja kvaliteta u nama, koja stvar nam omogućava da kontaktiramo. Jer mnogo ljudi kanalizira i dobije samo smeće ?

O: Pitali ste.

P: Puno ljudi pita!

O: Ne, ne pita, oni zapovijedaju.

P: Pa mnogo ljudi pita, moli ili zahtjeva i dobije nesuvisle odgovore.

O: Ne, oni zapovijedaju. Razmisli malo. Ti nisi molila ili zahtijevala ... to je zapovijedanje.

P: Diši duboko i drži [fotografija Laurine aure je uzeta] Laura gleda svoju fotografiju aure.

Ovo je čudno. Kako da me nema na ovoj slici a Frank je na svojoj. Zašto sam fizički nestala?

O: Učenje gradi spiritualni rast, a svjesnost učvršćuje znanje.

P:OK dečki,nasmiješite se za kameru! [fotografija aure ploče je uzeta sa Laurinim i Frankovim prstima na ploči]

Ok, ali to ne objašnjuje zašto sam nestala sa slike.

O: Zbog ograde energetskog polja koja je spajala tebe sa vodom, kao što je normalno kod kanaliziranja komunikacije između 3 i 6 denziteta.

P: Fotografija ploče je razvijena, i geometrijska figura se pojavljuje na zaprepašćenje grupe. Što je ova geometrijska figura?

O: Vizualna reprezentacija voda doista!!! Razlog za tako jasnu svjetlost je da su misaoni centri bili pročišćeni i otvoreni u trenutku fotografiranja. Drugim riječima bio je nebalans točke prijenosa energije iz 6 denziteta. Ovo što gledate predstavlja 100 postotnu čistu energiju svjetla nekorumpiranog znanja poslanog preko tebe. Ovo nije nikad bilo viđeno u 3 denzitetu ikada prije. Ne razumijete još posljedice ovoga još, ali hoćete.

Ovo je povijest što smo večeras napravili, ljudi !!!!

Slika „aure“ Laure dok je kanalizirala na ploči. Ploča se može vidjeti u donjem desnom kutu.

Čini se da se sam se u tim vremenu doista spajala sa "Samom sobom u budućnosti“ i imala sam direktan pristup ovoj svijesti kroz moje pisanje,pokazujući mi kako da sastavim i editiram materijal skupa nakon što sam napravila takav nered u originalnoj pitanje i odgovor fazi. Kroz period kanaliziranja sam razvila krug koji je zaobišao moj svjesni um i koji je radio direktno kroz mene.

Kako je Bog pomagao našem prosvjetljenju, tako bi i mi to trebali okrenuti na svaki način da budemo više sposobni razumjeti Njegove misterije, grandioznost tih misterija, a ne misterije trenutne uskogrudnosti našeg uma.

Frankova ruka lijevo, Laurina desno.

Prevedeno sa: http://www.cassiopaea.org/cass/waveindex.htm

